

hvert et Koleratilsfælde om Bord. Det andet Tilfælde er det, at der er Karantæne deklareret mod visse Steder, men ikke mod andre, og at Skibet kommer fra et af de Steder, mod hvilke der ikke er deklareret Karantæne. Begge Tilfælde bør derfor nævnes, naar man vil være fuldstændig; man kan ikke sige, at noget af dem er overflødigt. Om man vil sætte „skjøndt“ eller „uanset“ eller hvad det nu var, der blev sagt, forekommer mig at være en ren Smagsag. Den Slags Undringer, som slet ikke røre ved Meningen og Bestemmelserne, har jeg ikke Noget imod, og hvis Thinget skulde foretrække en anden Redaktion, komme vi nok ud af det. Hvad Realitetspørgsmaalet angaar, forstaar jeg ikke rigtig, hvad det er for Forholdsregler, som den ærede Landsthingsmand tænkte sig for at skaffe en anden Bedømmelse end Skippers af hvad Karakter Tilfældet har havt. Det er jo dog umuligt, at den Forholdsregel at heise Karantæneslag, naar han faar den danske Ryst i Sigte, kan komme til at rette sig efter Andet end hans eget Skjøn. Er det da Meningen, at der skal krydse Fartøier med Væger rundt omkring, som skulle borde de Skibe, som komme saa nær, at de kunne se den danske Ryst, og spørge om der har været Sygdom om Bord, og examinere dem, hvorledes disse Sygdomme have været? Det er den eneste Maade, hvorpaa jeg kan tænke paa, at det skulde være muligt at gjøre en Forholdsregel om Karantæneslag afhængig af Andet end Skibsførerens Skjøn; men det synes mig paa den anden Side, at dette vilde være en saa besværlig Foranstaltning, at der egentlig ikke godt kunde blive Spørgsmaal derom. — Jeg skal endnu kun bemærke, hvad jeg glemte at sige forrige Gang, jeg havde Ordet, at det er muligt, at der kunde være Grund til at gjøre en Bemærkning med Hensyn til Marstal angaaende Bestemmelsen om Karantænekommissioner, fordi der her foreligger det ganske vist noget mærkelige Tilfælde, at denne By, skjøndt ikke nogen Rjbstad, dog har saa stor en Skibsfart eller rettere har saa mange Skibe, der hører hjemme i den; men det er ogsaa et eiendommeligt Tilfælde, som ikke lettelig vil finde Sted med Hensyn til nogen af de andre saakaldte Handelspladser. Det er et Forhold, jeg skal have min Opmærksomhed henvendt paa.

Broberg: For ikke paa nogen Maade at misforstaaas maa jeg gjøre den Bemærkning, at det, jeg onsker, er, at saafremt der om Bord paa et Skib under Reisen har viist sig Sygdom — jeg taler naturligvis ikke om Landpine eller den Slags Ting; det regner

man egentlig ikke til Sygdom — eller er indtruffen Dødsfald, skal det være Skibsføreren en Pligt i Overensstemmelse med § 1 at heise Karantæneslag, idet jeg gaar ud fra, at han ganske vist kan vide, om der har været Sygdom eller Dødsfald ombord, men at han derimod som Begmand ikke er i Stand til at vide, hvilken Oprindelse Sygdommen har, og derfor mener jeg, at han maa underkaste sig saadanne Regler under saa faretruende Forhold, som ere til Stede, naar Koleraen er i Sigte.

Justitsministeren (Melleman): Jeg vil blot bemærke, at det vilde være en altfor vidtgaende Forholdsregel, at f. Ex. et Passagerdampskib, der kom med 2—300 Passagerer, skulde være forpligtet til at heise Karantæneslag, fordi en eller anden af disse Passagerer paa Reisen har været upaselig af en Sygdom, som ikke har det Allermindste tilfælles med Kolera. Det synes mig at være en altfor vidtgaende Fordring.

Da ikke flere onskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges enstemmig med 34 Stemmer.

Broberg: Jeg vil tillade mig at foreslaa Lovforslaaget henvist til et Udvalg, bestaaende af 5 Medlemmer.

Fischer: Det forekommer mig, at de Tvivl, der ere reiste med Hensyn til dette Lovforslag, ikke ere af en saa omfattende Bestaaenhed, at der er Grund til at nedsætte noget Udvalg. Vi have jo dog tilsidst alle været enige med Hensyn til Hovedbestemmelserne, og den § 8, ved hvilken der vistnok med nogen Grund kan reises Tvivl, komme vi nok ud over at give en anden Redaktion ved Hjælp af et almindeligt Undringsforslag. Jeg skal derfor fraraade, at der nedsættes noget Udvalg, det vilde jo dog for nogen Tid sænke Sagens Fremme.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen om Forslaget om Udvalgs Nedsættelse.

Ved den derpaa foretagne Afstemning afgaves 10 Stemmer for og 23 Stemmer imod Brobergs Forslag.